

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	IV K 139/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	E. W.	w dniu 23 lutego 2021 roku w Ł., E. W. działając w zamiarze ewentualnym spowodowania u K. W. ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu, poprzez dwukrotne zadanie K. W. ciosów nożem o długości ostrza	

		15 cm, spowodowała u niego dwie rany klute w prawej okolicy barkowej oraz okolicy prawego śródbrzusza, które to obrażenia w efekcie spowodowały naruszenie czynności narządu ciała pokrzywdzonego trwające dłużej niż 7 dni, lecz zamierzonego celu w postaci spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu nie osiągnęła, czym wyczerpała dyspozycję art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 156 § 1 pkt 2) k.k. i art. 157 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W sprawie o sygn akt XVIII K 1293/09 wyrokiem Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi z dnia 3 grudnia 2009 roku K. W. został skazany za znęcanie się psychiczne nad byłą żoną E. W. i jej córką M. S. oraz nad swoją córką W. W. w okresie od września 2003 roku do marca 2009 roku, które polegało na wszczynaniu awantur w trakcie których ubliżał im, groził pozbawieniem życia i spaleniem mieszkania, a także znęcał się fizycznie nad byłą żoną i M. S. poprzez szarpanie ich za odzież, bicie pięściami po całym ciele, popychaniu na karę dwóch lat pozbawienia wolności z warunkowym	kopia wyroku	390-391	

<p>zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 5. Wyrokiem tym zobowiązano oskarżonego także min. do opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonymi przy ul (...) w Ł., poddania się leczeniu odwykowemu, powstrzymywaniu się od kontaktowania z pokrzywdzonymi poprzez odwiedzanie ich w w/ w lokalu. W dniu 8 października 2010 roku doszło do zarządzenia wykonania tejże kary, którą skazany odbył w dniu 31 października 2012 roku.</p>			
<p>dane o karalności</p>	<p>326-327</p>		
<p>W sprawie o sygn akt V K 1560/10 wyrokiem Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi z dnia 29 października 2010 roku K. W. został skazany za znęcanie się psychiczne nad byłą żoną E. W. oraz nad swoją córką W. W. w okresie od kwietnia 2009 roku do 1 września 2009 roku, które polegało na znieważaniu ich, grożeniu pozbawieniem życia oraz za nie stosowanie się w okresie od 11 grudnia 2009 roku do 1 września 2010 roku do orzeczonego przez Sąd nakazu opuszczenia lokalu w Ł. przy ul (...) oraz nakazu powstrzymywania się od kontaktowania z byłą żoną i córką , a nadto za niewywiązywanie się z obowiązku</p>	<p>kopia wyroku</p>	<p>392-393</p>	

alimentacyjnego wobec córki na karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności . Kara została odbyta 31 sierpnia 2013 roku.			
dane o karalności	326-327		
E. W. ma 60 lat. Jest rozwiedziona z pokrzywdzonym od ok 40 lat, lecz dalej razem mieszkali. Oskarżona posiada wykształcenie podstawowe, nie posiada zawodu wyuczonego. Nie pracowała przed osadzeniem, a utrzymywała się z zasiłku w kwocie 745 zł. Ma dwójkę dorosłych dzieci. Cierpi na liczne schorzenia. Nie posiada żadnego majątku ani nie ciąży na niej żadne zobowiązania majątkowe. Oskarżona nie była do tej pory karana.	dane osobopoznawcze	356	
wywiad	333-334		
opinia	272		
dane o karalności	89		
dokumentacja medyczna	175-188, 193-194		
E. W. i K. W., mimo rozwodu, mieszkali razem w lokalu przy ul (...) w Ł., który był przyznany oskarżonej jako lokal socjalny. O. mają problem alkoholowy- wpadali w ciągi alkoholowe i wtedy	notatka	40	

<p>dochodziło pomiędzy nimi do awantur. W dniu 22 lutego 2021 roku doszło pomiędzy byłymi małżonkami do kłótni, w trakcie której K. W. będący pod wpływem alkoholu, wulgarnie wyzywał oskarżoną i zniszczył jej telefon, zaprzeczyła by ją szarpał- k 349. Na miejsce była wezwana przez oskarżoną policja- interwencję przeprowadzali funkcjonariusze w osobach D. B. i K. K. (1). Pouczono E. W., ale oświadczyła, że nie będzie zgłaszać uszkodzenia mienia, bo były mąż obiecał, że odkupi jej telefon.</p>			
wyjaśnienia	356,357,51,55		
zeznania pokrzywdzonego	358-360		
zeznania M. S.	8		
zeznania D. B. (1)	377-378		
notatnik	349, 350-352		
zeznania K. K. (1)	378-379		
umowa	189-192		
<p>W dniu 23 lutego 2021 roku E. W. i K. W. spożywali razem alkohol - wódkę w swoim mieszkaniu. W pewnym momencie K. W. zażądał od E. W. pieniędzy na zakup alkoholu i jej ubliżał</p>	notatka	1, 285	

jak na karcie 51, oskarżona też mu ubliżała. O. byli w stanie nietrzeźwości. Było to pomiędzy godziną 16 a 17. Wtedy E. W. zdenerwowała się, działając w zamiarze ewentualnym spowodowania u K. W. ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu, wzięła do prawej ręki nóż o długości ostrza 15 cm z ostrym czubkiem ze stołu i zadała nim pokrzywdzonemu, który stał przed nią, ze średnią siłą, dwa ciosy w klatkę piersiową -powodując mu dwie rany klute-prawej okolicy barkowej i okolicy prawego śródbrzusza. Pokrzywdzonemu obficie leciała krew, wyszedł na korytarz, trzymając się za brzuch Pozostawił obfite strużki krwi na korytarzu i w mieszkaniu na podłodze. K. W. poszedł do sąsiadki A. K. prosząc o wezwanie pogotowia. Nie prosił byłej żony o wezwanie pogotowia. Oskarżona odłożyła nóż. Pokrzywdzony wrócił do mieszkania i położył się na wersalce, oczekując na przyjazd pogotowia. Jako pierwsza przyjechała policja- funkcjonariusze J. D., Ł. T., a potem pogotowie - ratownicy medyczni J. P., A. P., lekarz A. C.. K. W. został zabrany do szpitala. Policjantom tłumaczył, że ciosy nożem zadała mu była żona jak chciał od niej wziąć pieniądze

na alkohol. Wskazał nóż z czarną rękojeścią na którym były widoczne ślady krwi, jako narzędzie zbrodni. Okoliczności te potwierdziła również sama oskarżona, twierdząc, że już "nie wytrzymała". W karcie medycznych czynności ratunkowych wpisano - rana brzucha penetrująca, silnie krwawiąca, zaś rana ramienia prawego płytka. K. W. był operowany w trybie pilnym. Wypisał się na własne żądanie po 4 dniach (pobyt w szpitalu 23-26 lutego 2021 roku), a do pracy poszedł po 7 dniach. Nie odczuwa obecnie żadnych dolegliwości. W tym dniu oskarżona miała uszkodzony telefon .			
protokół oględzin	4-6,15-18,31-32, 286-289		
opinia	41-43, 119-120, 379-382		
wyjaśnienia	356-358,51,55		
zeznania pokrzywdzonego	358-360, 25-26,80		
zeznania A. K.	361,11-12		
zeznania J. P.	362,94		
zeznania J. D.	376-377,8v		
dokumentacja fotograficzna	253		
po godzinie 16 dnia 23 lutego 2021 roku M. S.,	zeznania M. S.	360-361, 7-8	

<p>córka oskarżonej, wracała do swojego mieszkania, które mieści się w tym samym korytarzu, co jej matki. Widziała ślady krwi prowadzące do mieszkania matki. Weszła do niej i na podłodze widziała też dużą ilość krwi. Na pytanie co się stało pokrzywdzony podał, że został ugodzony nożem przez oskarżoną.</p>			
<p>dokumentacja fotograficzna</p>	<p>253</p>		
<p>Nóż kuchenny użyty przez oskarżoną miał długość ostrza 15 cm, czubek ostry, rękojeść z tworzywa sztucznego koloru czarnego. Całkowita długość noża 26,5 cm, szerokość ostrza w najcieńszym miejscu 3,5 cm.</p>	<p>dokumentacja fotograficzna</p>	<p>253</p>	
<p>protokół oględzin</p>	<p>287</p>		
<p>U oskarżonej nie stwierdzono choroby psychicznej, a jej rozwój intelektualny jest w granicach normy. Nie stwierdzono u oskarżonej cech organicznego uszkodzenia CUN. Stwierdzono u niej cechy osobowości niedojrzalej z rysem dys socjalnym i uzależnienie od alkoholu. W czasie dokonania czynu oskarżona znajdowała się w stanie upojenia alkoholowego zwykłego i nie ma podstaw do kwestionowania jej poczytalności. Może</p>	<p>opinia</p>	<p>110-111,123-125,130, 382-387</p>	

uczestniczyć w toczącym się postępowaniu i jest zdolna do samodzielnej, rozsądnej obrony. Oskarżona prezentuje cechy nadmiernej labilności emocjonalnej, znacznej pobudliwości. Prezentuje reakcje polegające na przewadze pobudzenia nad hamowaniem, co może być szczególnie aktywne po spożyciu alkoholu. Może źle reagować na krytykę własnych poczynań, wówczas może prezentować zachowania pozornie lekceważące, zmierzające do wyparcia niekorzystnych ocen, agresywne, napastliwe. Ma tendencje do zaprzeczania problemom, przerzuca winę na otoczenie. W odniesieniu do oskarżonej można mówić o lęku przewlekłym ponieważ sytuacja stresowa z byłym mężem też była przewlekła.

Oskarżona została zatrzymana w dniu 23 lutego 2021 roku o godzinie 17:00, a następnie była tymczasowo aresztowana do 13 września 2021 roku godzina 14:50

protokół zatrzymania

2

POSTANOWIENIE 557,363-364

zawiadomienie

369

Oskarżona w dniu 23 lutego 2021 roku o godzinie 17:57 posiadała

protokół badania stanu trzeźwości

3

<p>0,66 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu , zaś o godzinie 18:12 0,67 mg/l .</p>			
<p>Pokrzywdzony K. W. doznał dwóch ran kłutych -prawej okolicy barkowej oraz okolicy prawego śródbrzusza. Kanał pierwszej rany dł ok 7 cm penetrował w tkanki miękkie przedniej ściany klatki piersiowej nie osiagając jamy opłucnej. Druga z ran penetrowała przez przednią ścianę jamy brzusznej-prawe śródbrzusze - do jamy otrzewnej z przekłuciem sieci większej (zdwojonej blaszki otrzewnej), któremu towarzyszyło niewielkie krwawienie do jamy otrzewnej. Siłę z jaką zadano ciosy można określić jako średnią. Obrażenia te należy traktować jako naruszające czynności narządu ciała trwające dłużej niż 7 dni.</p>	<p>opinia</p>	<p>41-43, 119-120, 379-382</p>	
<p>dokumentacja fotograficzna</p>	<p>74</p>		
<p>Oskarżona wyraziła skruchę i żal. Pojednali się z pokrzywdzonym. Pokrzywdzony nie chciał by przeciwko jego byłej żonie toczyło się postępowanie karne i aby ponosiła jakiegokolwiek konsekwencje, nie chciał jej ukarania.</p>	<p>wyjaśnienia</p>	<p>357,51</p>	

Pokrzywdzony przebaczył byłej żonie.			
zeznania pokrzywdzonego	359, 26,80, 360		
Oskarżona ma 158 cm wzrostu i waży 52 kg. Pokrzywdzony ma 180 cm wzrostu i waży 108 kg.	wyjaśnienia	357	
zeznania pokrzywdzonego	359		
Jako dowody w sprawie zabezpieczono odzież, w którą w dniu zdarzenia była ubrana oskarżona.	wykaz dowodów rzeczowych	76, 160	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	E. W.	jak wyżej	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
oskarżona zadała ciosy nożem broniąc się przed atakiem pokrzywdzonego .	wyjaśnienia	356-357	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			

Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	kopia wyroku	uznana za wiarygodna- nie kwestionowana	
dane o karalności	uznane za wiarygodne- nie kwestionowane		
dane osobopoznawcze	uznane za wiarygodne- nie kwestionowane		
wywiad	uznany za wiarygodny- nie kwestionowany		
opinia	uznane za wiarygodne, opinie biegłych były pełne, jasne, rzeczowe i logiczne. W przypadku biegłej J. K., to ocena łącznie dowodów przeprowadzonych przed Sądem uprawnia Sąd do przyjęcia kwalifikacji prawnej czynu przypisanego.		
protokół zatrzymania	uznany za wiarygodny- nie kwestionowany		
POSTANOWIENIE			
protokół badania stanu trzeźwości	jw		
protokół oględzin	jw		
dokumentacja fotograficzna	Jw.		
wykaz dowodów rzeczowych	Jw.		

wyjaśnienia

uznane za wiarygodne w części to jest w zakresie zgodnym z pozostałym materiałem dowodowym uznanym przez Sąd za wiarygodny. Podstawą częściowych ustaleń były przede wszystkim te wyjaśnienia jakie złożyła oskarżona w toku śledztwa, kiedy to wyraźnie wskazywała, że do uderzeń nożem doszło "na tle nerwowym", jak pokrzywdzony zaczął jej ubliżać, to się po prostu zdenerwowała. Wtedy nie wskazywała, że broniła się przed atakiem pokrzywdzonego, a gdyby tak było, to tak by powiedziała, bo to było korzystne dla niej. Wersję tę podała dopiero przed sądem przyjmując taką linię obrony, czemu nie można dać wiary. W szczególności Sąd nie dał też wiary, że w dniu 22 lutego 2021 roku oskarżony uderzył ją w twarz, bo tej okoliczności nie przekazała policjantom na miejscu ani swojej córce M. S. k 8. Przy policjantach w dniu 22 lutego zaprzeczyła nawet by pokrzywdzony ją szarpał- k 349, co wynika z zapisów w notatniku D. B., zeznań K. K. k 378. Świadkowie ci nie mieli powodu by w tym zakresie podawać nieprawdę , gdy tymczasem oskarżona miała ku temu powód. Oskarżona nie broniła się przed oskarżonym

	<p>chwytnjąc nóż, bo w trakcie interwencji policji w dniu 23 lutego 2021 roku oskarżona i pokrzywdzony zgodnie podali, że powodem była złość, zdenerwowanie oskarżonej, jak pokrzywdzony zaczął od niej żądać pieniędzy na zakup alkoholu. Potwierdziła to też jej córka M. S. -k 8. Nie można też uznać na niekorzyść oskarżonej, że nie wezwała pogotowia, skoro miała popsuty telefon z dnia poprzedniego, pokrzywdzony wyszedł zaraz na korytarz, a zapis w protokole z k 51 jest nieprecyzyjny- "wyszedł na korytarz, ja go nie goniłam, on prosił o pomoc". Skoro pukał do sąsiadki i ta zadzwoniła po pogotowie, trudno czynić na niekorzyść zarzut oskarżonej w tym zakresie.</p>	
zeznania pokrzywdzonego	<p>zeznania z rozprawy uznane za wiarygodne w zakresie, w jakim były zgodne z pierwszymi wyjaśnieniami oskarżonej w części, w jakiej Sąd dał im wiarę, relacjami policjantów interweniujących w dniu 22 i 23 lutego 2021 roku, relacjami pozostałych świadków omówionych w tejże podsekcji oraz w zakresie nie zanegowanym przez inne dowody np. co jego wagi, wzrostu, okres wspólnego pożycia, wyroków skazujących tegoż, stanu zdrowia</p>	

po zdarzeniu itp. W pozostałym zakresie z racji postawy procesowej pokrzywdzonego były nieobiektywne, składane na korzyść oskarżonej wbrew rzeczywistemu przebiegowi zdarzeń. Nie można dać wiary przeczeniom pokrzywdzonego z rozprawy, w których negował treść swoich pierwszych zeznań ze śledztwa, wskazując na rzekomą nieprawidłowość ich sporządzenia. Po części są one zgodne z pierwszymi relacjami oskarżonej, były składane 24 lutego 2021 roku o godzinie 14.40, czyli nie tuż po zabiegu, któremu został poddany poprzedniego dnia. Nadto w jego końcowej treści na k 26 są zapisy jednoznacznie wskazujące, wbrew sugestiom pokrzywdzonego, że wpisywano treści podawane przez samego pokrzywdzonego, a nie według swobodnej woli przesłuchującego. Podawany w tym pierwszym przesłuchaniu powód awantury Sąd nie uznał za wiarygodny, opierając się na tym, co zgodnie razem podawali na miejscu zdarzenia interweniującym policjantom - kłótnia, bo to pokrzywdzony żądał pieniędzy na alkohol od byłej żony i wyzwiska padały z dwóch stron. W tej mierze Sąd uznał, że w tym pierwszym

	przesłuchaniu k 25 pokrzywdzony próbował się wybielić, opisując przyczynę i przebieg awantury tuż przed użyciem noża przez byłą żonę. Z tych relacji pierwszych wynika też, że pokrzywdzony pobiegł do sąsiadki prosząc o wezwanie o pogotowia, a nie prosił o to oskarżonej.	
zeznania M. S.	uznane za wiarygodne w całości - zgodne z pozostałymi dowodami	
zeznania A. K.	jw	
zeznania J. P.	jw	
zawiadomienie	jw	
zeznania D. B. (1)	jw	
zeznania J. D.	jw	
notatnik	jw	
zeznania K. K. (1)	jw	
notatka	jw	
dokumentacja medyczna	jw	
umowa	jw	
2.2. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz</i>		

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1			
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	E. W.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Oskarżona jest dorosła i w chwili czynu miała możliwość prawidłowej oceny sytuacji zarówno pod względem prawnym, jak i faktycznym. Oskarżona jest osobą w pełni poczytalną. W świetle zebranego materiału dowodowego uznać należy, że w chwili popełnienia przypisanego czynu miała niczym nie skrepowaną wolę i możliwość zachowania się w sposób zgodny z porządkiem prawnym, a mimo tego oskarżona swoim czynem naruszyła normy sankcjonowane i to naruszenie jest zagrożone przez ustawę sankcją</p>			

karną. Nie wystąpiły w niniejszej sprawie żadne okoliczności mogące usprawiedliwić zachowania sprzeczne z prawem. Nie zaistniały okoliczności wyłączające bezprawność czynu, winę oskarżonej. Oskarżona w czasie swego bezprawnego, karalnego i karygodnego czynu nie dała posłuchu normie prawnej, chociaż można było podporządkowania się normom prawnym od oskarżonej wymagać, a więc jej czyn jest zawiniony. Tym samym oskarżoną należy uznać za winną popełnienia czynu bezprawnego, karalnego i karygodnego.

W zakresie przypisanego oskarżonej przestępstwa stopień społecznej szkodliwości czynu jest wysoki, na co wskazuje rodzaj i stopień dobra naruszonego- zdrowie.

Oskarżona działała z zamiarem ewentualnym albowiem godząc nożem jak przedmiotowy, ze średnią siłą, w część ciała jaką jest prawe śródbrzusze, co najmniej godziła się na spowodowanie ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w rozumieniu art. 156 §1 pkt 2) k.k., lecz zamierzonego celu nie osiągnęła – art. 13 §1 k.k., a spowodowała średni uszczerbek na zdrowiu – art. 157 §1 k.k. Działała ze świadomością możliwości powstania

daleko sięgającej krzywdy jako człowiek dysponujący normalnym doświadczeniem życiowym. Nie mogła nie zdawać sobie sprawy, że zadając cios takim nożem w konkretne miejsce może spowodować poważne ujemne konsekwencje dla zdrowia pokrzywdzonego. Niewątpliwie oskarżona usiłowała popełnić przestępstwo z art 156 §1 pkt 2) k.k. Używając noża o długości ostrza 15 cm, ostry czubek, i zadając cios ze średnią siłą w okolicę prawego śródbrzusza, gdzie znajdują się ważne dla zdrowia człowieka narządy, gdzie jest zdwojona blaszka otrzewnej, która osłania jelita, struktura ta posiada własne naczynia krwionośne zmierzała bezpośrednio do spowodowania tego obrażenia – ciężkiego uszczerbku na zdrowiu. W zależności czy doszłoby do uszkodzenia naczynia żylnego tętniczego, rozmiaru tego uszkodzenia, ilości naczyń uszkodzonych, krwawienie mogłoby być od miernego do intensywnego i nie można wykluczyć, że mogłoby dojść do utrzymywania się krwawienia, co prowadziłoby do znacznej utraty objętości krwi, wstrząsu krwotocznego i zgonu, co wypełniałoby znamiona choroby realnie zagrażającej życiu. Pacjent był operowany w

trybie pilnym. Charakter uszkodzonych tkanek u pokrzywdzonego świadczy o średniej sile ciosu oskarżonej. Największy opór jest przy przekłuwaniu skóry i większość energii ciosu jest spożywana na przekłucie tkanek. Tkanka podskórna stwarza mniejszy opór i mniejsza siła jest potrzebna, by nóż penetrował w tkankę głębiej. W przypadku jamy brzusznej, gdzie tkanki mają pewien zakres ściśliwości-uginają się, kanał rany może być dłuższy niż ostrze narzędzia. Bezpośrednio za ścianą większą znajdują się jelita. Jeśli doszłoby do przekłucia ściany jelita tzw. perforacji to treść jelitowa jelita cienkiego bądź kałowa jelita grubego wydobywając się do jamy otrzewnej spowodowałaby jej zapalenie, a nieleczone -zgon. Tak więc jeśli doszło do uszkodzenia ścian jelita, to takie uszkodzenia należy traktować jako chorobę realnie zagrażającą życiu. Uwzględniając długość ostrza przedmiotowego noża, to większość narządów jamy brzusznej, w tym dużych pni naczyniowych, była w zakresie jego działania. Pomiędzy siecią większą, a jelitami jest odległość kilku milimetrów. W tych okolicznościach Sąd uznał, że oskarżona usiłowała spowodować przedmiotowy ciężki

<p>uszczerbek na zdrowiu, a w efekcie spowodowała tylko średni (por. Kodeks karny część szczególna tom I pod red A. Wąska teza 68,96,97 do art. 156 k.k.).</p> <p>Sąd zmienił opis czynu przypisanego zgodnie z ustaleniami jak wyżej.</p>			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz			

związłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
E. M.	1	1	<p>Oskarżona i pokrzywdzony pojednali się, co w powiązaniu z przeszłością oskarżonej i pokrzywdzonego, którzy razem mieszkali, a pokrzywdzony był dwukrotnie skazywany za znęcanie się nad oskarżoną, sytuację stresową z byłym mężem, która była przewlekła, jej lęk przewlekły (k 386), i w tym dniu to pokrzywdzony wszczął awanturę, w pełni uprawnia do zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia kary z art 60 §2 pkt 1) k.k. Tak więc w przedmiotowej sprawie zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek, kiedy nawet najniższa kara przewidziana w typie podstawowym byłaby niewspółmiernie surowa .</p> <p>W tej sytuacji przy zastosowaniu art. 60 §6 pkt 2) k.k. kara pozbawienia wolności mogła oscylować od 1 roku</p>

			<p>do 2 lat i 11 miesięcy pozbawienia wolności .</p> <p>Przy wymiarze kary Sąd miał na uwadze na korzyść oskarżonej: niekaralność oskarżonej, wyrażenie przez nią skruchy i żalu, postawa pokrzywdzonego, który nie chciał by toczyło się jakiegokolwiek postępowanie przeciwko jego byłej żonie, nie chciał jej ukarania, przebaczył jej, nie odczuwa skutków doznanych obrażeń i doznał wyłącznie obrażeń z art 157 §1 k.k, których skutków nie odczuwa, a oskarżona wypełniła wyłącznie dyspozycję art 13 §1 k.k. w zw. z art 156§1 pkt 2) k.k., działała z zamiarem ewentualnym, na jej korzyść przemawia też treść pism jej córek.</p> <p>Z drugiej strony na niekorzyść oskarżonej Sąd miał na uwadze: działanie oskarżonej w stanie nietrzeźwości, rodzaj dobra w jakie godziła., wypełnienie jednym czynem dyspozycji dwóch przepisów ustawy karnej w warunkach art 11 §2 k.k.</p> <p>Z tych względów Sąd uznał, iż kara 1 rok i 8 miesięcy jest adekwatna.</p>
<p>5. <i>Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA <i>ZAwarte w WYROKU</i></p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>

E. M.	2	1	Na poczet kary należało zaliczyć okres tymczasowego aresztowania oskarżonej od dnia 23 lutego 2021 roku godzina 17 do dnia 13 września 2021 roku godzina 14.50- art. 63 §1 k.k..
	3	1	Zabezpieczoną od oskarżonej odzież należało jej zwrócić jako zbędną – art. 230 §2 k.p.k.
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wniosku o orzeczenie takiej instytucji przez stronę			
W sprawie nie zachodzą przesłanki art 29 k.k. (błąd co do okoliczności wyłączającej odpowiedzialność) albowiem zgodnie z podjętymi ustaleniami oskarżona w stanie nietrzeźwości, w trakcie kłótni wywołanej przez pokrzywdzonego, pod wpływem zdenerwowania zadała mu dwa ciosy nożem. Ze strony			

pokrzywdzonego nie było
 żadnego ataku.
 Pokrzywdzony w
 przeszłości zachowywał
 się niewłaściwe wobec
 oskarżonej, także
 agresywnie, czego
 dowodem są dwa
 jego wyroki skazujące,
 ale to oskarżona
 tolerowała dalsze jego
 zamieszkiwanie w jej
 mieszkaniu, spożywała z
 nim alkohol. W dniu
 23 lutego 2021 roku
 oskarżona nie odpierała
 żadnego bezpośredniego
 zamachu. Nie działała
 też nawet w błędnym
 przekonaniu, że taki
 zamach ze strony
 pokrzywdzonego nastąpił,
 o czym świadczą jej
 pierwsze wyjaśnienia ze
 śledztwa. Zachowanie
 pokrzywdzonego nie może
 być postrzegane jako
 jakikolwiek zamach. Nie
 bez znaczenia też
 pozostaje stan
 nietrzeźwości -upojenia
 alkoholowego oskarżonej
 w chwili czynu, co
 w powiązaniu z jej
 agresywną reakcją na
 żądanie byłego męża,
 cechy osobowości,
 wykluczają przyjęcie art 29
 k.k. (por. wyrok SA we
 Wrocławiu z 31 maja 2017
 roku II AKa 111/17, Lex
 2329079).

7. Koszty procesu

Punkt rozstrzygnięcia z
 wyroku

Przytoczyć okoliczności

4	Oskarżona przed osadzeniem utrzymywała się z zasiłku, nie pracowała, nie ma żadnego majątku, cierpi na liczne dolegliwości zdrowotne i z tej przyczyny Sąd uznał, iż uiszczenie przez nią kosztów ze względu na jej sytuację majątkową, rodzinną byłoby zbyt uciążliwe- art 624 §1 k.p.k.	
7. Podpis		
Sędzia Kubasiewicz	Wioletta	